

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

**Svetega Antona
Padovanskega**

Leto XXVI, številka 618 datum 22. 1. 2023

Ob slovesu zaslužnega svetega očeta ... Piše: Ambrož Kodelja

Bavarski znanci so mi sporočili, naj spremljam začetni, to je neuradni del pogrebnih slovesnosti za pokojnim papežem Benediktom XVI. Za ta namig sem jim zelo hvaležen. Slovo se je namreč začelo v hišni kapeli ob parah. Tam so bili zbrani najbližji sodelavci: tajnik Gänswein, bolničar iz reda usmiljenih bratov, osebni zdravnik, obe snažilki, gospodinjska pomočnica in še dva ožja sorodnika. Ko so prišli uslužbenci pogrebnega zavoda, je tajnik z zbranimi zmolil očenaš. Redovnice so v klavzuri zapele verz iz psalma. Nato je tajnik z navzočimi papežu Benediktu še zadnjič poljubil roko, nato so truplo pospremili na mrliški voz.

Nad mestom je ležala noč, žalujoči pa so v sprevodu spremljali mrtvo telo v cerkev sv. Petra. Opazil nisem ne križa ne zastave. Vse je potekalo v tišini, brez garde in godbe, brez žalostink. Nemi so bili tudi zvonovi ... Le nočne ptice so se oglašale in prispevale le njim samim razumljivo poslednjo simfonijo.

Prizor me je popeljal v čase, ko so ljudje še umirali doma, slovo pa smo jim Slovenci pripravljali na hišnih pragih in jih od tam pospremili na božjo njivo s križem na čelu.

Znano je, da je bil **Joseph Ratzinger mož globokih misli in prepričljivih besed.**

Sam sem prvo njegovo besedilo prebral okoli leta 1965. Šlo je za teološki sestavek v nemščini. Leta 1968 je v Tübingenu, kjer je bil od leta 1966 profesor dogmatike, izdal **Uvod v krščanstvo**, ki smo ga kmalu dobili tudi v slovenskem prevodu. Profesor Strle nam ga je priporočil v branje. Še vedno se spominjam, kako je to storil, saj sem si njegovo navodilo zapisal na listič. Takole je dejal: **“Najprej predelajte traktat o Sveti Trojici, šele potem sezite po tej knjigi.”** Delo sem prebral kot precej drugih in vedno sem bil s prebranim zadovoljen. Čeprav nekateri drugi teologi o istih temah pišejo različno, mi Ratzingerjeva misel, zapisana v številnih knjigah, veliko pomeni in še vedno rad sežem po njej.

Ob njegovem slovesu sem se spomnil predavanja, ki ga je imel leta 1969 na bavarskem radiu. Govoril je **o prihodnosti Cerkve ...**

Po današnji krizi – je govoril – **se bo pojavila Cerkev, ki bo veliko izgubila. Postala bo mala čreda in začeti bo morala na novo, tako rekoč od začetka. Ne bo več živela v velikih stavbah, ki si jih je zgradila v času blagostanja. Številno**

njenih članov se bo zmanjšalo, izgubila pa bo tudi veliko ugleda in spremenile se bodo tudi njene prioritete. Številni bodo na Cerkev gledali kot na nekakšno dobrodelno društvo, kamor ljudje prostovoljno vstopajo in izstopajo.

Varuhinja male črede bo veliko več zahtevala od svojih članov. Ni dvomov, da bo odkrila nove oblike služenja, da bo za duhovnike posvečevala kristjane, ki že imajo kakšen poklic. V mnogih malih skupinah ali samostanskih skupnostih se bo pastorala ravnala po tem modelu. Duhovniška služba s polnim delovnim časom bo manj pomembna, kot je bila svojčas.

V vseh teh prihajajočih spremembah bo Cerkev našla polno utemeljitev in podporo v tistem prepričanju, ki je bilo vedno njeno glavno jedro: **v Sveti Trojici – v Bogu Očetu, v Božjem Sinu, učlovečenem v Jezusu Kristusu, ter v navzočnosti in delovanju Svetega Duha.**

V veri in molitvi bo Cerkev zopet spoznavala svoje pravo središče in doživljala zakramente kot ponavzočenje Boga, ne pa kot predmete liturgike.

Za Cerkev bodo to težki časi, procesi kristalizacije in razločevanja bodo terjali veliko časa in energije. To bo sicer cerkveno institucijo osiromašilo, a jo hkrati ohrabilo, da bo postala Cerkev ponižnih.

Spremembe bodo še toliko težje, ker nas bodo prisilile k opuščanju ozkosrčne in vase zagledane samovolje. Domnevamo lahko, da bo za vse to potrebno veliko časa. Pot bo dolga in težavna, težja, kot je bila po francoski revoluciji – ko je kakšen škof pomislil, da bi bilo pametno spremeniti kakšno dogmo ali celo podvomiti o obstoju Boga ...

Ko se bo ta proces sklenil, bo imela Cerkev spet veliko moč, a ta bo izvirala iz njene poduhovljene in poenostavljene narave. Bo Cerkev, ki je Kristusovo skrivnostno telo.

Osamljenost in prečiščenje bo občutil tudi svet. Morda bo tedaj čas tudi za odkrivanje male črede verujočih kot neke nove svetle točke. Morda bodo v njej uzrli spodbudo za novo upanje sebi samim. Postala jim bo odgovor na vse, kar so iskali.

Vsekakor na koncu ne bo več Cerkve političnega leska, temveč tisti človeški dom, v katerem živi upanje v posmrtno življenje.

Velikokrat se sprašujemo, **kam vodi današnje razkristjanjevanje? Kakšen bo novi rod, ki zori skoraj ali povsem brez vere?** Na vsa ta vprašanja imamo odgovor: **vsemogočni Bog ne bo nikoli izgubil ničesar ... izgubil pa bo človek, ki se od Boga oddaljuje in ga zanika. Zgodovino človeštva k sreči vodi Bog, ne človek. In Božja dobrota ne bo nikoli obrnila hrbta ... ne sedanjemu ne prihodnjim rodovom.**

Pon., 23. 1. Henrik	Ob 17. uri Bogu in Devici Mariji na čast ... za dušno in telesno zdravje
Tor., 24. 1. Francišek Saleški	Ob 17. uri za + Terezijo in Alojza Kumra
Sre., 25. 1.	Sprebrnitev apostola Pavla Ob 8. uri za + Alojza Škvarča

Čet, 26. 1. Timotej in Tit	Ob 17. uri za + Marijo Potočnik
Pet., 27. 1. Angela Merici	Ob 17. uri za + Alojzija Gregorca
Sob., 28. 1. Tomaž Akvinski	Ob 17. uri Za + Daniela Petruna
Ned., 29. 1. 2023 4. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri za žive in + župljane <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Julijano Kramljak</i>

Lk 2,22–40: Srečanje s starčkom Simeonom Po: A. Grün

Evangelist Luka nam skrivnost Božjega otroka tudi po rojstvu v betlehemskelem hlevu prikazuje v vedno novih srečanjih. Eno najlepših srečanj se zgodi **med otrokom in starcem Simeonom**. Tega pri Grkih in Judih enako znanega motiva – srečanja med otrokom in starcem – se je Luka gotovo lotil s posebnim veseljem. Ve, da se takšna srečanja dotaknejo človeških src. Tako želi skozi to srečanje prikazati, **kdo je otrok ... in kako nas lahko spremeni ...** posebej če smo tako stari kot osiveli Simeon.

Štirideset dni po rojstvu Marija in Jožef prineseta otroka v jeruzalemski tempelj, da bi ga posvetila Gospodu. Obred materinega očiščevanja in otrokovega posvečenja Luka preskoči. Pomembnejše mu je **srečanje**, ki se ob tej priložnosti zgodi v templju. Ko so starši prinesli dete Jezusa, da bi zanj opravili vse po običaju postave, ga je tudi Simeon vzel v naročje in slavil Boga.

Evangelist s štirimi podobami opiše naravo starca. **Pravičen je in bogaboječ. Pričakuje Izraelovo tolažbo in Sveti Duh je nad njim**. Da je Simeon pravičen, je tedaj pomenilo, da **pooseblja ideal pravičnega človeka**. To je tisti, ki živi v skladu s svojo naravo in je pravičen tudi do ljudi okrog sebe. Gre za to, da živimo **v sozvočju z Bogom**. Z bogaboječnostjo je mišljen notranji odnos do Boga, mišljena je čustvena vez z Bogom. Simeon je oboje: **živi prav in pokončno, svoje srce je odprl za Boga**. In Luka govori o tem, da Simeon čaka, da pričakuje Izraelovo rešitev – ali kot je rečeno: **Izraelovo tolažbo**. S tem izrazom so v Izraelu opisovali **(od)rešenje**, ki naj bi ga ljudstvu prinesel Mesija. Ozdravljenje naših ran se prične s tolažbo v naši žalosti. Tolažba je v izkušnji, da je Bog z nami v naši žalosti in nas ne bo pustil samih. **V Jezusu je k nam prišel Bog, da bi bil pri nas ... da nas ne bi tolažil z besedami, pač pa bi vztrajal pri nas in tudi v naši morebitni žalosti. Sprejmimo ga z navdušenjem – kakor starec Simeon!**

Od 29. 1. zvečer do 1. 2. 2023	Duhovne vaje za duhovnike in diakone <i>Nadškofije Maribor, pri sv. Jožef-u, v Celju</i>
	<i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i>
	<i>V primeru smrti oz. pogreba v župniji, ostanem doma!</i>

MOLITVENI NAMEN papeža FRANČIŠKA	<i>Molimo, da bi župnije postavljale v središče skupnost in vse bolj postajale skupnost vere, bratstva in sprejemanja najbolj ubogih.</i>
Čet., 2. 2. SVEČNICA	JEZUSOVO DAROVANJE <i>Prvi četrtek</i> - ob 17. uri za + Frančiško Zaveršnik <i>Blagoslov sveč</i>
Pet., 3. 2. Blaž	<i>Prvi petek</i> - ob 17. uri za + župnika Franca Bračiča <i>Blagoslov sv. Blaža</i>
Sob., 4. 2. Oskar	<i>Prvi sobota</i> - ob 17. uri za + starše Lopert
Ned., 5. 2. 5. NEDELJA MED LETOM	<i>Prva nedelja – darovanje za potrebe župnij</i> Ob 8. uri za žive in + župljane Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Vlada Mravljaka in vse + Dajnikove

7 irskih blagoslovov, ki vam bodo ogreli srce v hladnih zimskih dneh ...

“Naj bosta mir in obilje prva, ki bosta dvignila zapah na vaših vratih, in naj bo sreča vaša gostja danes in vselej.”

“Naj bodo blagoslovi vsakega dne prav tisti, ki jih najbolj potrebujete.”

“Naj vam bodo na voljo tople besede v hladnem večeru, polna luna v temni noči in gladka pot vse do domačega praga.”

“Naj bo najboljši dan vaše preteklosti najslabši dan vaše prihodnosti.”

“Naj se tvoje srce veseli opravljene žetve in naj bo tvoja zima topla skozi ves letni čas.”

“Naj dež nežno prelije vaša polja, naj sonce ogreje zemljo, naj vsako dobro seme, ki ste ga posadili, obrodi sad, in naj vas pozno poletje najde, ko stojite na poljih obilja.”

“Naj v življenju vedno najdete tri dobrodošlice, poleti na vrtu, pozimi ob ognjišču in skozi vse življenje v srcih svojih prijateljev.”